

متن پرسش

سلام استاد بزرگوار: دوست بزرگواری مطلبی را در سؤال شماره ۳۵۰۵۰ مطرح فرموده بودند که لازم دیدم نکاتی را بر حسب وظیفه به سمع و نظر برسانم ۱. چرا به حسب وظیفه؟ چون سؤال کننده محترم حرف از مقلدین زدند و شما هم نمی‌توانید زبان مقلدین باشید پس طرف خطاب امثال بنده هستند. ۲. بنده کمترین که جزو شاگردان قدیمی حضرتعالی نیستم اما به دلیل ارتباطی که با شاگردان متقدم شما دارم آنها را بسیار بسیار متدین، فاضل، اهل علم، باسواد، اهل دقت، با صفا و ملاً به معنای واقعی آن می‌بینم که عموماً وجود بین هستند یعنی به خود خود هست وصل هستند و عارفانی بی هیاهو و گمنام در عرفان هستند. ۳. باز یاد آور می‌شوم که بنده کمترین هم که بهره‌ناچیزی از محضر شما و شاگردانتان [که اسمی از آنها نمی‌برم]، برده‌ام اگر مسئله تقلیدی باشد که وا اسفا که به قول معروف نمرده به فتوای من نماز بخوانید که خدای ناکرده ما بخواهیم افرادی باشیم که بخواهیم مانند رایانه جمع اطلاعات کنیم. ۴. فقط افراد شاکر واقعی می‌دانند که شما، به مخاطبین خود عالم می‌دهید و این غیر از دادن اطلاعات هست. ۵. بزرگان علم که واقعاً کارشناس هستند به خوبی می‌دانند که شما شاگرد خوب قران و نهج البلاغه و شاگرد اهل بیت - علیهم صلوات الله - و شاگرد مکتب امام بزرگوار - رحمة الله علیه - هستید و چنین فردی (شما) اگر بخواهد که شاگردانش از او تقلید کنند معاذ الله ظالم است (و حاشا و کلا) چنین باشد. والسلام. پناهپوری

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نباید به این نوع سخن‌ها حساس بود. در نظر بگیرید آن منتقد محترم حتی متوجه رابطه ذاتی بین علت حقیقی و معلول آن علت هم نمی‌باشند. موفق باشید